

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) (judecător I. Chironet)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători I. Cimpoi, A. Danilov și I. Secieru)

Dosar nr. 3ra-1147/17

Î N C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele completului, judecător
Judecători

Luiza Gafton
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova,

în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Nezalzov Vladimir împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la indemnizație paternală, obligarea calculării și plății indemnizației paternale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 10 martie 2017 și s-a menținut hotărârea primei instanțe, prin care s-a admis parțial acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La 05 ianuarie 2017 Nezalzov Vladimir a înaintat o cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova (f.d. 3-4), solicitând: (1) constatarea încălcării dreptului său la indemnizație paternală de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova; (2) obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova la calcularea și plata în beneficiul său a indemnizației paternale pentru perioada 01 iunie 2016 – 14 iunie 2016; (3) încasarea în beneficiul său, din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, a sumei de 1 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral; și (4) compensarea de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a susținut că la YY YYYYYYYY YYYY s-a născut fiica sa, XXXXXXXX XXXXXXXX, din care motiv, în conformitate cu art. 11¹ din Convenția colectivă (nivel național) nr. 2 din 09 iulie 2004, a obținut dreptul la un concediu paternal cu o durată de trei zile calendaristice, ce urma a fi acordat în primele 56 de zile de la nașterea copilului, adică în perioada YY YYYYYYYY YYYY – ZZ ZZZZZ ZZZZ, în baza cererii sale scrise.

A invocat că în perioada când intenționa să beneficieze de concediu paternal, prin Legea nr. 71 din 14 aprilie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Codul muncii a fost completat cu art. 124¹, dispozițiile căruia au intrat în vigoare la 27 mai 2016, prevăzând dreptul tatălui copilului nou-născut la un concediu paternal de 14 zile calendaristice.

A indicat că în baza ordinului angajatorului său, ÎM „Top Game World“ SRL, nr. 1/P din 30 mai 2016, i s-a acordat un concediu paternal pe durata 01 iunie 2016 – 14 iunie 2016, iar din cauza nepublicării în acea perioadă a Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației paternale, Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a amânat plata indemnizației paternale până la publicarea acestui act normativ.

A arătat că Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației paternale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1245 din 15 noiembrie 2016, a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 25 noiembrie 2016.

A evidențiat că la 30 noiembrie 2016 a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru o cerere privind calcularea și plata indemnizației paternale, care a fost respinsă prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru nr. 2016/91/1/26180 din 30 noiembrie 2016.

A relatat că ulterior s-a adresat cu o solicitare similară către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, refuzul în satisfacerea căreia i-a fost comunicat prin scrisoarea nr. Adr-7120/16 din 12 decembrie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 10 martie 2017 (f.d. 30; 34-38), s-a admis parțial acțiunea, s-a constatat încălcarea de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a dreptului lui Nezalov Vladimir la indemnizație paternală și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova la calcularea și plata în beneficiul lui Nezalov Vladimir a indemnizației paternale pentru perioada validă 27 mai 2016 – 15 iunie 2016, iar în rest, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea.

La 23 martie 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a depus o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 10 martie 2017 (f.d. 33), solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată, iar la 03 iulie 2017 a depus cererea de apel motivată (f.d. 53-54).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017 (f.d. 56; 57-59), s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 10 martie 2017 și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 24 august 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017 (f.d. 62-63), solicitând casarea integrală a acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a susținut că instanțele judecătorești ierarhic inferioare au aplicat eronat o normă de drept material, și anume norma conținută de pct. 34 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației paternale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1245 din 15 noiembrie 2016, prin interpretarea eronată a acesteia.

A explicat că, contrar interpretării oferite de instanțele judecătorești ierarhic inferioare, ipoteza normei date include în calitate de beneficiari ai indemnizației paternale doar tații copiilor născuți începând cu data de 27 mai 2016, nefiind astfel aplicabilă intimatului.

La 22 septembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, dar intimatul nu a prezentat referința în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa acesteia.

Examinând admisibilitatea recursului potrivit rigorilor prevăzute de art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017 urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Conform art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Recursul a fost declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, care este parte în proces, cererea de recurs fiind semnată de Grecu Laura, președinte al acestei autorități publice.

Totodată, completul constată că, Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a folosit calea de apel împotriva hotărârii primei instanțe, astfel încât, temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat la 04

iulie 2017, recursul din 24 august 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Conform art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul reține că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură

civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de CEDO.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței CtEDO, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova este bazată, în drept, pe temeiul prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea interpretării eronate a legii nu este suficient de fundamentată și nu are vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a legii materiale, iar argumentul recursului, care a fost invocat și în instanța de apel, a fost verificat minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel,

completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Luiza Gafton

Judecători

Mariana Pitic

Dumitru Mardari